

KLIMATY

ŚW. ANNY

Nr 111/10 kwietnia 2011 ISSN 2080-0010
Piąta Niedziela Wielkiego Postu

LITURGIA SŁOWA

PIERWSZE CZYTANIE

Ez 37, 12-14

Udzielę wam Mego ducha, byście ożyli

Czytanie z Księgi proroka Ezechiela

Tak mówi Pan Bóg:

Oto otwieram wasze groby i wydobywam was z grobów, ludu mój, i wiodę was do kraju Izraela, i poznacie, że Ja jestem Pan, gdy wasze groby otworzę i z grobów was wydobyję, ludu mój. Udzielę wam Mego ducha po to, byście ożyli, i powiodę was do kraju waszego, i poznacie, że Ja, Pan, to powiedziałem i wykonam", mówi Pan Bóg.

Oto Słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY:

Ps 130, 1-2.3-4.5-7a.7bc-8

Bóg Zbawicielem, pełnym miłosierdzia.

Z głębokości wołam do Ciebie, Panie,
Panie, wysłuchaj głosu mego.
Nachyl Twe ucho
na głos mojego błagania.

Jeśli zachowasz pamięć o grzechu. Panie,
Panie, któż się ostoi?
Ale Ty udzielasz przebaczenia,
aby Ci służono z bojaźnią.

Pokładam nadzieję w Panu,
dusza moja pokłada nadzieję w Jego słowie,
Dusza moja oczekuje Pana.
bardziej niż strażnicy poranka,

Niech Izrael wygląda Pana.
U Pana jest bowiem łaska,
u Niego obfite odkupienie.
On odkupi Izraela
ze wszystkich jego grzechów.

DRUGIE CZYTANIE

Rz 8, 8-11

Mieszka w was Duch Tego, który wskrzesił Jezusa

Czytanie z Listu świętego Pawła Apostoła do Rzymian

Bracia:

Ci, którzy żyją według ciała, Bogu podobać się nie mogą. Wy jednak nie żyjecie według ciała, lecz według ducha, jeśli tylko Duch Boży w was mieszka.

Jeżeli zaś kto nie ma Ducha Chrystusowego, ten do Niego nie należy. Jeżeli natomiast Chrystus w was mieszka, ciało wprawdzie podlega śmierci ze względu na skutki grzechu, duch jednak posiada życie na skutek usprawiedliwienia. A jeżeli mieszka w was Duch Tego, który Jezusa wskrzesił z martwych, to Ten, co wskrzesił Jezusa Chrystusa z martwych, przywróci do życia wasze śmiertelne ciała mocą mieszkającego w was Ducha.

Oto Słowo Boże.

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ:

J 11, 25a.26

Chwała Tobie, Słowo Boże

**Ja jestem zmartwychwstanie i życie,
Kto we mnie wierzy, nie umrze na wieki.**

komentarz

„To powiedziawszy zawołał donośnym głosem: Łazarzu, wyjdź na zewnątrz!! wyszedł zmarły, mając nogi i ręce powiązane opaskami, a twarz jego była zawinięta chustą. Rzekł do nich Jezus: Rozwiążcie go i pozwólcie mu chodzić. Wielu więc spośród Żydów przybyłych do Marii ujrzawszy to, czego Jezus dokonał, uwierzyło w Niego.”

Warto się zastanowić czy aby i ja nie jestem jak ów Łazarz, od wielu dni, a może miesięcy czy nawet lat spoczywający w grobie, martwy i cuchnący? Czy mój grób nie został przywalony wielkim kamieniem ironii i obojętności, cwaniactwa i drwiny? Czy nie do mnie odnoszą się też słowa Jezusa: „Jeżeli ktoś chodzi za dnia, nie potknie się, bo widzi światło ... Jeżeli jednak ktoś chodzi w nocy, potknie się, bo brak mu światła.” Czy ja chodzę za dnia, czy raczej wolę noc i ciemność? „Łazarzu, wyjdź z grobu!” – człowieku obudź się! Chodź w światłości dnia, a nie potkniesz się! Nie kombinuj i nie oszukuj samego siebie, bo może ci się tylko wydaje, że żyjesz i, że dobrze się masz, a w rzeczywistości jesteś już nieboszczykiem, który się błąka po bezdrożach i manowcach świata zmarłych. Może samego siebie i innych tylko łudzisz i mamiśz pozorami i maskami życia i dobrobytu, a w rzeczywistości jesteś tylko marionetką pociągana za sznurki swoich przyzwyczajzeń, nałogów, grzechów i drobnych lub większych układowców? „Łazarzu, do ciebie mówię wyjdź z grobu i ożyj !”

ks. Mikołaj

EWANGELIA KRÓTSZA

J 11, 3-7.17.20-27.33b-45

Wskrzeszenie Łazarza

Słowa Ewangelii według świętego Jana

Siostry Łazarza posłały do Jezusa wiadomość: „Panie, oto choruje ten, którego Ty kochasz”. Jezus usłyszawszy to rzekł: „Choroba ta nie zmierza ku śmierci, ale ku chwale Bożej, aby dzięki niej Syn Boży został otoczony chwałą”.

A Jezus miłował Martę i jej siostrę, i Łazarza.

Mimo jednak że słyszał o jego chorobie, zatrzymał się przez dwa dni w miejscu pobytu. Dopiero potem powiedział do swoich uczniów: „Chodźmy znów do Judei”.

Kiedy Jezus tam przybył, zastał Łazarza już od czterech dni spoczywającego w grobie.

Kiedy zaś Marta dowiedziała się, że Jezus nadchodzi, wysłała Muna spotkanie. Maria zaś siedziała w domu. Marta rzekła do Jezusa: „Panie, gdybyś tu był, mój brat by nie umarł. Lecz i teraz wiem, że Bóg da Ci wszystko, o cokolwiek byś prosił Boga”.

Rzekł do niej Jezus: „Brat twój zmartwychwstanie”. Rzekła Marta do Niego: „Wiem, że zmartwychwstaniew czasie zmartwychwstania w dniu ostatecznym”. Rzekł do niej Jezus: „Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we Mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie. Każdy, kto żyje i wierzy we Mnie, nie umrze na wieki. Wierzysz w to?”

Odpowiedziała Mu: „Tak, Panie! Ja wciąż wierzę, żeś Ty jest Mesjasz, Syn Boży, który miał przyjść na świat”. Jezus wzruszył się w duchu, rozrzewnił zapytał: „Gdzieście go położyli?”

Odpowiedzieli Mu: „Panie, chodzi zobacz”. Jezus zapłakał. A Żydzi rzekli: „Oto jak go miłował”.

Niektórzy z nich powiedzieli: „Czy Ten, który otworzył oczy niewidomemu, nie mógł sprawić, by on nie umarł?”. A Jezus ponownie okazując wzruszenie głębokie przyszedł do grobu. Była to pieczara, a na niej spoczywał kamień.

Jezus rzekł: „Usuńcie kamień”.

Siostra zmarłego, Marta, rzekła do Niego: „Panie, już cuchnie. Leży bowiem od czterech dni w grobie”.

Jezus rzekł do niej: „Czyż nie powiedziałem ci, że jeśli uwierzysz, ujrzysz chwałę Bożą?”. Usunęto więc kamień. Jezus wznosił oczy do góry i rzekł: „Ojcie, dziękuję Ci, żeś Mnie wysłuchał. Ja wiedziałem, że Mnie zawsze wysłuchujesz. Ale ze względu na otaczający Mnie lud to powiedziałem, aby uwierzyli, żeś Ty Mnie posłał”. To powiedziawszy, zawołał donośnym głosem: „Łazarzu, wyjdź na zewnątrz!”. I wyszedł zmarły, mając nogi i ręce powiązane opaskami, a twarz jego była zawinięta chustą. Rzekł do nich Jezus: „Rozwiążcie go i pozwólcie mu chodzić”.

Wielu więc spośród Żydów przybyłych do Marii ujrzawszy to, czego Jezus dokonał, uwierzyło w Niego.

Oto słowo Pańskie

Kalendarium życia Kardynała Prymasa Stefana Wyszyńskiego

część III

12 listopada 1948 r. biskup lubelski Stefan Wyszyński został mianowany Arcybiskupem Gnieźnieńsko – Warszawskim i zarazem Prymasem Polski. Aktu mianowania dokonał papież Pius XII na Konsystorzu w Rzymie, w dniu pięciu polskich Braci Męczenników. Fakt ten potwierdziła papieska bulla, podpisana 16 listopada, w uroczystości Matki Bożej Ostrobramskiej, umiłowanej Pani i Matki Stefana Wyszyńskiego.

Zaczął się kolejny, najważniejszy rozdział jego życia i życia duchowego Narodu, któremu przewodził. Został prawdziwym interrexem. Z Lublina do Warszawy, na stolicę prymasowską, zabrał tylko trochę książek i ubrań, które miał jeszcze z Włocławka. Resztę rzeczy pozostawił na miejscu. Ten fakt tak wspominał: „Byłem zdania, że są to dary dla <Biskupa Lubelskiego>, a już rzeczą przypadku jest, że ten biskup tym razem nazywał się <Stefan Wyszyński>. Nic tu nie przywoziłem i nie chcę niczego ze sobą zabierać”. 31 stycznia 1949 r. samochód przewiózł ten nader ubogi dobytek do Warszawy.

Pieśnią: „Bogurodzica” – 2 lutego – Gniezno przywitało swojego arcybiskupa, przybywającego na ingres do prastarej archidiecezji. Cztery dni później swojego arcybiskupa, przybywającego do zrujnowanej przez Niemców stolicy, powitali Warszawiacy. Tak pisze o tym dniu ksiądz Prymas: „6 lutego – ingres do Warszawy. Od dziś zaczyna się moja droga przez Warszawę. Znam ją dobrze, jestem z nią związany tak blisko! Może najbardziej była mi bliska, gdy broczyła krwią w Powstaniu, gdy patrzyłem z Izabelina na dymy ofiarne wiel-

kiego ołtarza całopalenia. Po ulicach Warszawy biegła od młodości moja matka, która jako sierota wcześniej zetknęła się ze Stolicą. Ja też, już jako sierota po zgonie Matki, znalazłem się w Warszawie w gimnazjum Górskiego, w którym wiele lat spędziłem; dopiero zajęcie Stolicy przez Niemców przecięło mi powrót do szkoły. W okresie wojny spędziłem w Stolicy 3 lata. Obecnie jestem tutaj trzecim nawrotem. Dzisiaj muszę pokochać Warszawę i oddać jej swe siły i życie. O wiele to łatwiej dziś, niż kiedykolwiek. Aby Bóg – Miłość – nadał tej pasterskiej miłości swoje ojcowskie Oblicze”.

Prymas na swym herbie zachował biskupią dewizę „Soli Deo”.

9 lutego 1949 r., tuż po warszawskim ingresie, abp Stefan Wyszyński odprawił rekolekcje na Jasnej Górze, u stóp swojej Matki.

Stanął na czele, założonej jeszcze przez prymasa Augusta Hlonda – „Prymasowskiej Rady Odbudowy Kościołów Warszawy”. Sam doglądał postępu prac przy odbudowie kościołów, chodząc po placach i rusztowaniach przywracanych wiernym budowli.

14 kwietnia 1950 r. zostało zawarte porozumienie pomiędzy Episkopatem Polski a rządem komunistycznym, które ustalało zasady współżycia między stronami umowy. Umowa ta nie wszystkim się podobała, podniosły się głosy, że z diabłem się nie paktuje.

W 1951 r. przed prymasem otworzyła się możliwość wyjazdu „ad limina apostolorum” – do Wiecznego Miasta – Stolicy Piotrowej. Na drogę wziął ze sobą woreczek ziemi z Lasek, więzienny różaniec z chleba (dar od więźniów) oraz ryngraf (medalion) Pani Jasnogórskiej. Na miejscu przedstawił sytuację Kościoła w Polsce pod rządami komunistów. Papież Pius XII udzielił mu swojego błogosławieństwa i pobłogosławił pracy prowadzonej w kraju.

12 stycznia 1953 r. był tego najlepszy dowód. Ojciec Święty mianował prymasa Wyszyńskiego kardynałem. Niestety w Polsce wzmogły się szyskany ze strony władz komunistycznych przeciwko katolickiemu Narodowi. Prymas nie otrzymał zgody na wyjazd do Watykanu po odbiór kapelusza kardynalskiego.

14 września 1953 r. rozpoczął się haniebny proces przeciwko biskupowi Czesławowi Kaczmarkowi. Nieprzychylnie biskupowi artykuły prasowe pisał Tadeusz Mazowiecki, *ten od „grubej kreski”* (np. *Tygodnik Katolicki*, nr 5 z dnia 27.09.1953). Prymas przeczuwał najgorsze.

18 września 1953 r. rozpoczęła swoje obrady Konferencja Plenarna Episkopatu Polski, ostatnia przed aresztowaniem prymasa. Przygotowu-

jąc swoich współpracowników na trudne chwile dla Polski i Kościoła, mówił na niej: „Gdy będę w więzieniu, a powiedzą wam, że Prymas zdradził sprawę Bożą – nie wierzcie! Nigdy nie zdradziłem i nie zdradzę sprawy Kościoła, choćbym miał za to zapłacić życiem i własną krwią. Gdyby mówili, że Prymas ma nieczyste ręce – nie wierzcie! Nigdy nie sięgałem po nic dla siebie. Gdyby mówili, że Prymas stchórzył – nie wierzcie! Nigdy nie byłem tchórzem. Wolałbym zginać, niż stchórzyć. Gdy będą mówili, że Prymas działa przeciwko Narodowi i własnej Ojczyźnie – nie wierzcie! Kocham Ojczyznę więcej od własnego serca i wszystko, co czynię dla Kościoła, czynię dla niej”. Te słowa wypowiedział na krótko przed aresztowaniem.

25 września 1953 r. prymas Polski kard. Stefan Wyszyński został aresztowany przez władze komunistyczne i wywieziony pod eskortą w nieznanym kierunku.

Cdn.

Krzysztof Kanabus

PIERWSZA ROCZNICA

Z albumu „Patriotyzm, solidarność, nowoczesność”

Dzisiaj, 10 kwietnia 2011 r., mija pierwsza rocznica najtragiczniejszej w dziejach Polski katastrofy lotniczej, w której zginęło 96 wybitnych przedstawicieli Narodu Polskiego z Prezydentem Rzeczypospolitej Polskiej Lechem Kaczyńskim, Pierwszą Damą Marią Kaczyńską i Prezydentem Rzeczypospolitej na Uchodźstwie Ryszardem Kaczorowskim na czele. W tym dniu wywieśmy na naszych domach biało-czerwone flagi przepasane kirem i odmówmy modlitwy w intencji ofiar katastrofy samolotu Tu-154.

**Wieczny odpoczynek
racz im dać Panie...**

Modlitwa za Nich /Leszek Długosz/

Boże daj siłę, pozwól wierzyć
Że ćwierć sekundy, i mniej jeszcze
Wcześniej choć i najmniejsze
mgnienie
Zdążył tam Anioł miłosierny
Twój postaniec
Ostonił Ich swym skrzydłem, wyrwał
Uniósł i przygarnął
Zanim runęli

Bo nie umiera tu na Ziemi
Duch sprawiedliwy, Wola prawa
Miłość czysta

Dla takiej wiary daj moc Panie
Że tam upadła w lesie katyńskim
Materia roztrzaskana tylko
A byli wzięci
Do Arki Twego Miłosierdzia
– Są ocaleni

Istoto licha...
Lepianko człowiecza marna... wie-
rzyć tak?
– Wierzę Panie

kwiecień 2010

W tym szczególnym dniu nie możemy również zapomnieć o tych, którym hołd lecieli oddać pasażerowie tragicznego lotu, zakończonego w lesie pod Smoleńskiem. Hołd ten mieli oddać oficerom polskim zamordowanym w lesie katyńskim wiosną 1940 r., na rozkaz władz Związku Radzieckiego.

W lesie katyńskim spoczywa tylko część z kilkudziesięciu tysięcy oficerów polskich, którzy trafili do rosyjskiej niewoli we wrześniu i w październiku 1939 r. Mogiły pozostałych rozsiane są po ogromnych przestrzeniach „nie ludzkiej ziemi”.

Prawie każda polska rodzina ma tam kogoś bliskiego. Również z Wilanowa. Na liście przekazanej redakcji „Naszego Dziennika” – przez kapelana Rodzin Katyńskich, ks. Zdzisława Peszkowskiego – i wydrukowanej przez tę gazetę znajdujemy trzy nazwiska osób związanych z Wilanowem: Stanisław Gąsiorowski – posterunkowy Policji Państwowej; Jerzy Żaboklicki – porucznik rezerwy, inż. rolnik; Jakub Kondycki – nauczyciel.

Cześć ich pamięci.

Zadanie 1. Połącz odpowiednie postacie związane z męką Pańską z czynami jakie zrobili. Litery czytane w kolejności numerycznej utworzą hasło, które wpisz poniżej.

1. Judasz ► ◀ K wydał Chrystusa Piłatowi
2. św. Piotr ► ◀ A skazał Jezusa na śmierć na Krzyżu
3. Kajfasza ► ◀ E zaparł się trzykrotnie Pana Jezusa
4. Poncjusz Piłat ► ◀ M zdradził Pana Jezusa

z życia saloniku wilanowskiego

W kwietniu możemy oglądać w dzwonnicy podwójną wystawę malarską.

Na parterze zaprezentowano prace **Jana Andrzeja Walaska** przedstawiające mękę i śmierć Zbawiciela.

Na antresoli zawisły płótna **Zdzisława Kruszyńskiego** o tematyce sakralnej wraz z wizerunkami Sługi Bożego Jana Pawła II.

Zapraszamy do obejrzenia wystawy.

Jesteśmy ciekawi Państwa opinii. Prosimy zatem o odnotowywanie wrażeń na kartach kroniki wystaw. Ewentualne sugestie zostaną uwzględnione przy organizacji kolejnych prezentacji.

I jeszcze kilka słów o artystach:

Zdzisław Kruszyński - urodzony w 1960 r. w Mławie, gdzie od 1993 r. prowadzi autorską Galerię „Z”. Uczestnik wielu plenerów i wystaw w Polsce i zagranicą. Należy do Stowarzyszenia i Klubu Pracy Twórczej w Ciechanowie. Studiował na ASP w Gdańsku. W 1995 r. został wyróżniony przez Ministra Kultury i Sztuki odznaką: „Zasłużony Działacz Kultury”. W 2004 r. odznaczony medalem: „Zasłużony dla Miasta Mławy”. Jest twórcą wszechstronnym. Uprawia malarstwo, rysunek, grafikę. Tematami jego prac są: martwa natura, pejzaż i architektura, a także portret. Liczne prace artysty znajdują się w muzeach, kościołach i innych instytucjach i kolekcjach w Polsce i zagranicą. Wiele dzieł przekazał na cele charytatywne.

Jan Andrzej Walasek - urodzony w 1951 r. Ukończył gdańską ASP. Uprawia malarstwo olejne, rysunek i rzeźbę w kamieniu. Jest członkiem ZPAP Olsztyn. Mieszka w Działdowie, gdzie pracuje jako nauczyciel plastyki w miejscowym gimnazjum. Jest współtwórcą pracowni malarskiej „Młyn” w Działdowie. Za liczne projekty i działania na rzecz promowania kultury był wielokrotnie nagradzany i odznaczany przez władze województwa ciechanowskiego, m.in. medalem: „Zasłużony Działacz Kultury”. Swoje płótna prezentował na wielu wystawach w kraju i zagranicą. Inspiracje malarskie czerpie z własnego otoczenia, z poznawanych dzieł sztuki i we współpracy z instytucjami kultury. Tematyka prac obejmuje: pejzaże, wnętrza, martwą naturę, akty oraz kompozycje abstrakcyjne.

Artystom dziękujemy za udział w wystawie i pomoc w błyskawicznym jej przygotowaniu.

Organizatorki wystawy

Zadanie 2. Połącz kostki domina z odpowiednimi obrazkami i odczytaj rozwiązanie.

Z		I	
I		A	
W		E	
E		N	
B		I	

w i a d o m o ś c i

„Droga Karola Wojtyły”

Prezentacja kolejnych tomów biografii Jana Pawła II pt.: „Droga Karola Wojtyły” odbędzie się 13 kwietnia o godz. 13.00 w siedzibie Duszpasterstwa Środowisk Twórczych (Plac Teatralny 18). Na prezentację zapraszają Katolicka Agencja Informacyjna i Świat Książki.

Beatyfikacji Jana Pawła II

29 kwietnia zostanie podniesiona płyta nagrobna Jana Pawła II w Grotach Watykańskich. Trumna zostanie ustawiona przy grobie św. Piotra, w podziemiach bazyliki. 1 maja, przed Mszą beatyfikacyjną, zostanie zaś przeniesiona do bazyliki i ustawiona przed Ołtarzem Konfesji, nie będzie otwierana.

Nowa książka Lynne M. Baab - „Jak pościć?”

To książka bardzo szczególna na polskim rynku. Jako jeden z niewielu dostępnych poradników podejmuje temat duchowych aspektów chrześcijańskiego postu, ale również jego uwarunkowań zdrowotnych, przegląd rodzajów i form poszczenia, historię postu w chrześcijaństwie i "przeгляд" postów słynnych biblijnych postaci, które wskazują nam na wiele wciąż aktualnych prawd u samego ich źródła. Dowiemy się, jak pościć w dzisiejszej epoce, z jej wszystkimi uwarunkowaniami i obsesjami, z których wiele łączy się przecież z natychmiastowym zaspokajaniem potrzeb.

Małżeństwo ma pierwszeństwo

16 kwietnia, godz. 17:00, w Dobrym Miejscu przy ul. Dewajtis 3, odbędą się Warsztaty Dobrego Życia w ramach cyklu: Pogotowie Małżeńskie. Warsztaty poświęcone będą zagadnieniom relacji małżeńskich do innych osób, także najbliższych. Mowa będzie o dziecku, które umacnia miłość małżonków. W sytuacji konfliktowej dziecko może stać się jednak łatwą ucieczką od problemów małżonków, może stać się „kartą przetargową”. Problemy najbliższych mogą także osłabiać więź między małżonkami. Koszt biletu 15 zł.

Przygotowała A. Biesiekierska

PODSTAWY TEOLOGII MAŁŻEŃSTWA W PRZEMÓWIENIACH JANA PAWŁA II

Panowanie nad drugim w relacji interpersonalnej

Ze zdumiewającą precyzją opisane jest w *Rdz 3* zjawisko wstydu, który narodził się w pierwszym człowieku wraz z grzechem pierworodnym. Dogłębna refleksja nad tekstem pozwala nam wnioskować, iż ów wstyd, który we wzajemnym odniesieniu mężczyzny i kobiety wyparł bezwzględne zawierzenie związane z uprzednim stanem pierwotnej niewinności, posiada swój głębszy wymiar. Wypada w związku z tym odczytać do końca *Rdz 3*, nie zatrzymując się na samym *Rdz 3,7* ani też późniejszym *Rdz 3,10-11*, które zawierają świadectwo pierwotnego doświadczenia wstydu. Oto w dalszym ciągu tego samego opisu urywa się dialog Boga Jahwe z mężczyzną i kobietą, a zaczyna się Jego monolog. Jahwe zwraca się do niewiasty i mówi naprzód o bólach rodzenia, które odtąd będą jej udziałem: „*obarczę cię niezmiernie wielkim trudem twej brzemienności, w bólu będziesz rodziła dzieci*” (*Rdz 3,16*). Do tego zaś dołączony jest zwrot, który w następujący sposób charakteryzuje przyszłą relację obojga, mężczyzny i kobiety: „*ku twemu mężowi będziesz kierowała swe pragnienia, on zaś będzie panował nad tobą*” (*Rdz 3,16*).

Słowa powyższe, podobnie jak uprzednio słowa *Rdz 2,24*, mają charakter perspektywiczny. Lapidarne sformułowanie *Rdz 3,16* zdaje się dotyczyć całego spłotu faktów, które jakoś ujawniły się już w pierwotnym doświadczeniu wstydu, a które będą ujawniały się sukcesywnie w całym wewnętrznym doświadczeniu człowieka „historycznego”. Historia też przyniesie z sobą stałe potwierdzenie słów zawartych w *Rdz 3,6* – historia ludzkich sumień i ludzkich serc.

Słowa wypowiedziane u początku zdają się mówić o swoistym „upośledzeniu” kobiety w stosunku do mężczyzny. Raczej nie ma podstaw do tego, aby rozumieć je jako upośledzenie społeczne, brak równości w tej dziedzinie. Bezpośrednio natomiast zwrot: „*ku twemu mężowi będziesz kierowała swe pragnienia, on zaś będzie panował na tobą*” mówi o innej formie nierówności, którą kobieta odczuje jako brak pełnej jedności właśnie w szerokim kontekście tego zjednoczenia z mężczyzną, do jakiego zostali oboje wezwani w *Rdz 2,24*.

Słowa Boga Jahwe: „*ku twemu mężowi będziesz kierowała swe pragnienia, a on będzie panował nad tobą*” (*Rdz 3,16*), nie dotyczą jednak tego wyłącznie momentu jedności mężczyzny i kobiety, kiedy oboje łączą się z sobą tak ściśle, że stają się jednym ciałem (por. *Rdz 2,24*), pozostają natomiast w szerokim – i nawet pośred-

nim tylko – związku z małżeńskim zjednoczeniem obojga. Po raz pierwszy mężczyzna jest tutaj określony jako „mąż”. W pełnym kontekście opisu jahwistycznego słowa te mówią nade wszystko o naruszeniu, o jakiejś podstawowej utracie pierwotnej wspólnoty – komunii osób, która miała wzajemnie uszczęśliwiać mężczyznę i kobietę poprzez odnajdywanie prostej i czystej jedności w człowieczeństwie, poprzez wzajemne komunikowanie siebie, czyli przeżywanie daru osoby wyrażonego duszą i ciałem, męskością i kobiecością („*ciało z mojego ciała*” – *Rdz 2,23*), wreszcie – poprzez poddanie tej jedności błogostawieństwu rodzicielstwa: „prokreacji”.

Wydaje się więc, że w słowach, jakie Jahwe-Bóg wypowiada do kobiety, znajdujemy jakby głębszy rezonans wstydu, jaki oboje zaczęli odczuwać po zerwaniu pierwotnego przymierza z Bogiem. Znajdujemy również pełniejsze tego wstydu uzasadnienie. W sposób bardzo dyskretny, niemniej dostatecznie czytelny i wyrazisty, *Rdz 3,16* mówi o tym, w jaki sposób owo pierwotne uszczęśliwiające małżeńskie zjednoczenie osób będzie zniekształcone w sercu człowieka pożądliwości. Słowa są skierowane bezpośrednio do kobiety, ale odnoszą się do mężczyzny – a raczej odnoszą się równocześnie do obojga.

Już uprzednio analiza *Rdz 3,7* wskazała na to, że w nowej sytuacji, po złamaniu pierwotnego przymierza z Bogiem, mężczyzna i kobieta znaleźli się naprzeciw siebie bardziej rozdzieleni czy wręcz przeciwstawieni sobie przez swoją męskość i kobiecość niż zjednoczeni. Gdy opis jahwistyczny wspomina o tym odruchu, który kazał obojgu osłonić swoje ciała, wówczas wskazuje na sytuację, w której człowiek, będąc mężczyzną lub kobietą (przedtem był raczej mężczyzną i kobietą), poczuł się bardziej wyobcowany z ciała jako źródła pierwotnej jedności w człowieczeństwie („*ciało z mego ciała*”), bardziej natomiast przeciwstawiony drugiemu człowiekowi przez ciało i pleć. Przeciwstawienie to nie niszczy ani nie wyklucza zamierzonej przez Stwórcę jedności małżeńskiej (por. *Rdz 2,24*), ani jej skutków rodzicielskich, natomiast urzeczywistnienie tej jedności przenosi niejako w inny profil. Jest to profil, który nada jej człowiekowi pożądliwości. O tym właśnie mówi *Rdz 3,16*.

Kobieta, która „*ku swemu mężowi kieruje swe pragnienia*” (por. *Rdz 3,16*) i mężczyzna, który odpowiada na te pragnienia tak, jak czytamy: „*będzie panował nad tobą*” – to niewątpliwie ta sama para ludzka, to samo małżeństwo z *Rdz 2,24*, owszem: ta sama wspólnota osób, jednakże inna zarazem. Nie tylko wezwana do zjednoczenia i jedności, ale także zagrożona niedosytem tej jedności i tego zjednoczenia, które nie

przestaje pociągać mężczyzny i kobiety właśnie dlatego, że są osobami, odwiecznie wezwanymi do bytowania „w komunii”. Wstyd „seksualny” w świetle opisu biblijnego ma swoje głębsze znaczenie. Jest ono związane właśnie z tym niedosytem spełnienia w małżeńskiej „jedności ciała” (por. *Rdz 2,24*) wzajemnej komunii osób.

Wszystko to zdaje się z różnych stron potwierdzać, że u podstaw wstydu, który stał się udziałem człowieka „historycznego”, znajduje się właśnie trojaka pożądliwość, o której mówi *1 J 2,16*. I to nie sama tylko pożądliwość ciała, ale równocześnie „*pożądliwość oczu i pycha tego życia*”. Czyż nie na tę ostatnią wskazuje ów zwrot o „panowaniu” („*on będzie panował nad tobą*”), o jakim słyszymy w *Rdz 3,16*? Czyż panowanie „nad” drugim – mężczyzną nad kobietą – nie zmienia zasadniczo komunikacyjnej struktury międzyosobowej relacji? Czyż nie przenosi ono w wymiar tej struktury czegoś, co jest właściwe odniesieniu człowieka do przedmiotu – poniekąd do rzeczy, za czym zdaje się stać pożądliwość oczu? Są to pytania zrodzone z refleksji nad słowami Boga Jahwe z *Rdz 3,16*. Słowa powyższe – wypowiedziane niejako u progu ziemskiej historii człowieka, po grzechu pierworodnym – otwierają przed nami nie tylko zewnętrzną sytuację mężczyzny i kobiety, ale pozwalają też sięgnąć do wnętrza: do ukrytych tajników jego serca.

Cdn.

Ojciec Święty Jan Paweł II,
18 czerwca 1980 r.

Źródło: „Nauczanie społeczne 1980”, tom III, Warszawa 1984 r.

Konkurs fotograficzny: „Przylapani na czytaniu”

Biblioteka Publiczna w Wilanowie zaprasza do udziału w konkursie fotograficznym: „Przylapani na czytaniu”. Celem konkursu jest promocja czytelnictwa. Chcemy pokazać, że wilanowianie kochają czytać. Chcemy zachęcić wszystkich do jeszcze częstszego sięgania po książki, dzięki którym nie tylko zdobywamy potrzebne informacje i wzbogacamy swoje słownictwo, ale również kształtujemy swoją wrażliwość, rozwijamy osobowość i po prostu spędzamy interesująco czas, przenosząc się do innej rzeczywistości... Oto zadania, jakie powinno realizować konkursowe zdjęcie. Dlatego próbujcie przylapać kogoś na czytaniu, uchwycić ten moment w jak najciekawszy sposób i zgłoście swoją pracę do konkursu. Macie na to czas do 29 kwietnia br., do godziny 19:00. Pamiętajcie jednak, że uczestnikiem konkursu może być jedynie osoba amatorsko zajmująca się fotografią i że każdy może zgłosić tylko jedno zdjęcie. Uroczyste ogłoszenie wyników oraz wręczenie nagród zwycięzcom odbędzie się 14 maja br., podczas corocznego pikniku Biblioteki wilanowskiej, jak zawsze organizowanego w ramach Tygodnia Bibliotek, tym razem pod hasłem: „Biblioteka zawsze po drodze, nie mijam – wchodzę”. Więcej informacji, regulamin konkursu oraz karty zgłoszeń na stronie: <http://www.wilanow.ebp.pl/konkurs/index.php>.

REKOLEKCCJE

komunikaty duszpasterskie

Rozpoczęliśmy **wielkopostne rekolekcje parafialne**. Nauki rekolekcyjne głoszone będą dziś podczas każdej Mszy św. oraz w poniedziałek, wtorek i środę na Mszy św. o godz. 17.00 i 18.30. Serdecznie witamy naszego rekolekcjonistę ks. Jakuba Szczepniaka, ojca duchownego w Wyższym Metropolitalnym Seminarium Duchownym w Warszawie. Prosimy wszystkich parafian, a zwłaszcza grupy parafialne, o modlitwę; o światło Ducha Świętego dla księdza rekolekcjonisty oraz o dobre i trwale owoce rekolekcji.

Spotkanie dla dzieci przygotowujących się do pierwszej komunii i ich rodziców odbędzie się dziś, po Mszy św. o godz. 11.30.

Nabożeństwo Gorzkich Żali wraz z kazaniem pasyjnym zostanie odprawione dziś o godz. 17.00. Po nabożeństwie modlić się będziemy za zmarłych polecanych w wypominkach rocznych.

Nabożeństwo Drogi Krzyżowej, w naszym kościele odprawiane jest w każdy piątek Wielkiego Postu w następujących godzinach: o 12.30 – dla dorosłych, o 16.30 – dla dzieci oraz o 18.30 – dla dorosłych, młodzieży, studentów i młodzieży pracującej.

W najbliższy piątek o godz. 18.30. zamiast drogi krzyżowej będzie odprawione **nabożeństwo adoracji krzyża**. Gorąco zapraszamy.

Świece Caritas na stół świąteczny można nabyć w zakrystii i przed kościołem. Pragniemy przypomnieć, że za środki uzyskane ze sprzedaży, Caritas prowadzi działalność charytatywną, niosąc pomoc najbardziej potrzebującym. Często jest to pomoc poszkodowanym w różnego rodzaju kataklizmach w kraju i za granicą.

Serdecznie zapraszamy na **koncert pieśni pasyjnych w wykonaniu chóru męskiego św. Efraima z Budapesztu**, który odbędzie się we środę, 13 kwietnia o godz. 19.30.

Dzisiaj i w następną niedzielę organizu-

jemy **zbiórkę ofiar**, które zostaną przeznaczone na paczki świąteczne dla najuboższych rodzin z naszej parafii.

Gorąco zapraszamy do obejrzenia nowej wystawy malarskiej w naszym saloniku, na której zaprezentowano między innymi prace o tematyce pasyjnej i prace poświęcone Studze Bożemu Janowi Pawłowi II. Wystawa czynna będzie do końca kwietnia.

W najbliższym czasie sakramentalny związek małżeński zawrą:

Łukasz Szpak, z parafii tutejszej i
Monika Lidia Milczarek, z parafii tutejszej
– zapowiedź II.

Paweł Robert Sienkiewicz, kawaler z parafii pw. św. Augustyna w Warszawie i
Marlena Aleksandra Filipiak, panna z parafii tutejszej – zapowiedź I.

Każdy, kto by wiedział o przeszkodach zachodzących między narzeczonymi, zobowiązany jest powiadomić kancelarię parafialną. Narzeczonych polecamy modlitwie parafian.

W Niedzielę Palmową u naszych ministrantów można będzie nabyć piękne palemki zasilając fundusz ministrancki. Serdecznie dziękujemy za wsparcie

Intencja różańcowa Kół Żywego Różańca od 20.03.2011 do 17.04.2011

Aby dobrze przeżyć okres Wielkiego Postu i przygotować się do świąt Zmartwychwstania Pańskiego poprzez gorliwe uczestnictwo w rekolekcjach parafialnych.

Drugi dziesiątek Różańca: **w intencji Sługi Bożego kard. Stefana Wyszyńskiego, z prośbą o Jego beatyfikację.**

„Szczęść Boże”

Rzymskokatolicka Parafia p.w. św. Anny w Wilanowie

ul. Kolegiacka 1, 02-946 Warszawa;
tel./fax: 22-842-18-01
(tel. czynny od pn. do pt. w godz. pracy kancelarii)
Kancelaria czynna: pn., śr., pt - godz. 16.00 - 19.00
wt., czw. - godz. 8.00 - 11.00

Kredyt Bank SA Filia nr 2 w Warszawie - V O/Warszawa,
ul. Kosiarzy 37, 02-953 Warszawa
Nr rachunku: 62 1500 1272 1212 7002 4425 0000

www: parafiawilanow.pl
e-mail: parafiawilanow@warszawa.opoka.org.pl

Wydawca

photo studio
DELIGHTFUL PROJECTS

- Fotografia ślubna i okolicznościowa
- Sesje studyjne i plenerowe
- Portret rodzinny i dziecięcy
- Portret artystyczny i biznesowy
- Indywidualny retusz
- Konkurencyjne ceny

Z tym kuponem **25% rabatu** na dowolną sesję do czerwca 2011 !

tel. 606 753 000
m.lazowski@wp.pl
www.MarekLazowski.com
Wilanów – ul. Królewicza Jakuba 6